

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਪਾਸੇ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.

Mjs ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼, ਲਿ. (ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ), ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1955 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 309-ਡੀ, ਆਈਡੀ ਸੀਡਬਲਯੂ 3-ਡੀ/54

ਸੰਵਿਧਾਨ, ਆਰਟੀਕਲ 132, 133, 134—ਵਿਤਕਰਾ-1955

ਆਰਟੀਕਲ 14 ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ - ਉੱਚ -

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ $\hat{a} y > 18$ ਵੇਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ —ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ* ਸੰਪਾਦਕ—ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ—ਕੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮੈਟ ਟੇਰ —

ਟੈਸਟ ਆਫ — ਵਾਕੰਸ਼ “ਕੇਸ ਅਪੀਲ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਆਰਟੀਕਲ 134(I)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ”—ਦਾ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਅਰਥ।

ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਣਾ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(2) ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਜ਼ਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

(3) ਵਾਕੰਸ਼ "ਕੇਸ ਅਪੀਲ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ" ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਮ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਾਵਲ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਮ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਐਮ, ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ (1), ਅਮਾਂਡ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਟੈਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਜਾਰ ਹੋਮ ਅਫੇਅਰਜ਼ (2), ਅਤੇ ਢਾਕੋਸ਼ਵਰੀ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (3), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਨੁਛੇਦ 123, 133 ਅਤੇ 134 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਅਤੇ ਐਸ.ਕੇ.

C. ਕੇ. ਡਾਫਟਰੀ, ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ, ਕੇ. ਐਸ. ਚਾਵਲਾ ਅਤੇ

D. ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ-

- (1) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 300
 (2) (1943) ਏ.ਸੀ. 147
 (3) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 65

ਨਿਰਣਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 132, 133 ਅਤੇ 134 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਨੇ ਨਵੰਬਰ, 1951 ਵਿੱਚ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 137 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜੂਨ, 1952 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 138 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ - ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ.ਪੀ., ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 13 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਪੀ. ਲਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 137 ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 137 ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚਕਰਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸਪੀ ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤਰਲਤਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 137 ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਤੰਬਰ 1952 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਟੋਨਟਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ The Union of 9S ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚਿੰਤਾ, ਏਸ਼ੀਆ ਭਾਰਤ ਅਤੇ X ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਲਮੀਆ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦ

ਜਾਂਚਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 27 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪੇਟੀਗੋਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋ ਸੀਕਿਊਟਰ) ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ 18 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ' ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ। ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - *uide MP ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ (1), ਇਹ*

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ. ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਮੀ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੂਲ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ (1) ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ- 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ (2) ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ com ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੁਰਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ Com panies ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਗੈਰ-ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਪੁਲਿਸ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਵਾਰ ਕੰਪਨੀ

ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 137 ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਅਧੀਨ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਣ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਫਤ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 132, 133 ਅਤੇ 134 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 132 ਦਾ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ : "ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ^^ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। I. ਇਸਲਈ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰੱਖੋ

132 ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਮੇਰਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 133 ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 133 ਸਿਵਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਪਹਿਲੀ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ! ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪੋਰਟ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੈਟ*ਰ ਹੈ। ਟੈਸਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਲਾਰਡ ਰਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਅਮਾਂਡ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰ (1) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ^ ਜਿਸ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। **

ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 133 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ.

ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਆਰਟੀਕਲ 134 (1) (ਸੀ) ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਮੰਗ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 134 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 237 ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 136 ਆਰਟੀਕਲ 134 (1) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪੂਰਨ ਅਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 134 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰਾਏ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਲਈ ਰਿੱਟ ਕੇਸ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 134 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 352

ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਕੇਸ਼ਵਰੀ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ-

ਅਨੁਛੇਦ 136 ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪੱਖ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਟੇਸ਼ਨ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸੂਝ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ , ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ , * * * * ਇਸ

ਆਰਟੀਕਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਹਨ
ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹਨ। ”

ਧਾਰਾ 136 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 134(I)(c) ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੇਗੀ
ਅਨੁਛੇਦ 134(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਸਲਾਹ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣ. ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੰਡੀਅਨ ਕੋਰਨ ਐਲ ਪੈਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ. ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ / ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ।

ਹੋਰ , ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗੜਬੜ-ਬਖਾਨ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ. ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨਸਾਫ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇ ਧਾਰਾ 138, ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਫਤੀਸ਼ਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਹੁਣ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ "ਕੇਸ ਅਪੀਲ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ" ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ - ਧਾਰਾ 109(ਸੀ), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ* ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਾ ਇੱਥੇ ਆਮ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਾਕੰਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੁਰਜ਼ੋਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 134 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਧਾਰਾ 134 (1) (ਸੀ) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 134 (1) (ਸੀ) ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਡੀਲਿਨ ਕੁਇੰਟ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਰੇਨ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਵਾਗ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਗੈਰ-ਗਿਣਤੀਯੋਗ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ। ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਓ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ

ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਾਵਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਮ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 134 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 138 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ^@ ਜਾਂਚਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ 01 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ,
ਸੀ.ਜੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ